

deSingel

Internationale Kunstcampus

MUZIEK

BLAUWE ZAAL
GROTE PODIA

BRECON BAROQUE
olv. **RACHEL PODGER**
ZA 26 NOV 2011

2011-2012 BAROK INSTRUMENTAAL

BACH CONCENTUS
OLV. EWALD DEMEYERE
DO 8 SEP 2011

AKADEMIE FÜR ALTE MUSIK BERLIN
WO 26 OKT 2011

**BRECON BAROQUE OLV. RACHEL PODGER
ZA 26 NOV 2011**

inleiding **Jan Devlieger / 19.15 uur / blauwe foyer**

begin **20.00 uur**
pauze omstreeks **21.00 uur**
einde omstreeks **22.10 uur**

teksten programmaboekje **Jan Devlieger**
coördinatie programmaboekje **deSingel**

Dit concert wordt opgenomen door Klara voor uitzending op dinsdag 29 november in het programma 'In de loge' na het nieuws van 20 uur.

gelieve uw GSM uit te schakelen

De inleidingen kan u achteraf beluisteren via www.desingel.be
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.

Op www.desingel.be kan u uw visie, opinie, commentaar, appreciatie, ... betreffende het programma van deSingel met andere toeschouwers delen. Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze. Neemt u deel aan dit forum, dan maakt u meteen kans om tickets te winnen.

Bij elk concert worden cd's te koop aangeboden door 't KLAverVIER, Kasteeldreef 6, Schilde, 03 384 29 70 > www.tklavervier.be

Grand café deSingel

open alle dagen 9 > 24 uur
informatie en reserveren +32 (0)3 237 71 00
www.grandcafedesingel.be
drankjes / hapjes / snacks / uitgebreid tafelen

BRECON BAROQUE

RACHEL PODGER muzikale leiding & viool **ALEXANDRA BELLAMY**
hobo & oboe d'amore **BOJAN CICIC** viool **JANE ROGERS** altviool
ALISON MCGILLIVRAY cello **JAN SPENCER** contrabas
CHRISTOPHER BUCKNALL klavecimbel

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685-1750)

**Concerto voor viool en strijkers in D,
arr. Hoboconcerto BWV1053**

20'

Allegro
Siciliano
Allegro

Concerto voor hobo d'amore en strijkers in A, BWV1055R

16'

Allegro
Larghetto
Allegro ma non tanto

Concerto voor viool en strijkers in E, BWV1042

16'

Allegro
Adagio
Allegro assai

pauze

GEORG PHILIPP TELEMANN (1681-1767)

**Concerto voor 3 violen en strijkers in F uit 'Tafelmusik',
TWV53:F1**

15'

Allegro
Largo
Vivace

JOHANN SEBASTIAN BACH

Concerto voor viool en strijkers in a, BWV1041

13'

Allegro moderato
Andante
Allegro assai

Concerto voor viool, hobo en strijkers in c, BWV1060a

15'

Allegro
Largo
Allegro

CONCERTI VOOR VIOL EN HOBO VAN BACH EN TELEMANN

Johann Sebastian Bach (1685-1750) schreef hoogst waarschijnlijk een pak meer concerten dan vermeld in zijn oeuvrecatalogus. Het repertoire van concerten dat uiteindelijk wel is overgeleverd, geeft ons slechts een onvolledig beeld van Bachs output op dit gebied. Sporen van talrijke verloren gegane concerten vinden we terug in verschillende eerder gecomponeerde vocale en instrumentale werken. Vaak maakte Bach een transcriptie van zijn eerder gecomponeerde vioolconcerten tot nieuwe klavecimbelconcerten. De laatste decennia werden heel wat reconstructies gemaakt van de oorspronkelijke (verloren gegane) bezettingen. Dergelijke deducties sluiten vermoedelijk goed aan bij hun origineel omdat de omwerking van klavecimbel naar een melodie-instrument uiteraard makkelijker en eenduidiger is dan omgekeerd.

Ook het ensemble Brecon Baroque levert een interessante bijdrage aan het Bachrepertoire. Zij brengen een arrangement van het Klavecimbelconcerto BWV1053 (alias het Hoboconcerto BWV1053R).

Bachs vioolconcerten

De enige bewaarde authentieke Vioolconcerten BWV1041 en 1042, ontstonden gedurende de jaren dat Bach werkzaam was als kapelmeester in Köthen (1717-1723). Naast deze vioolconcerten stamt ook het Dubbelconcerto voor twee violen in d, BWV 1043 uit deze periode. Men neemt aan dat Bach meer vioolconcerten moet hebben gecomponeerd. Dit betekent vermoedelijk een groot verlies gezien de hoge kwaliteit van BWV1041, 1042 en 1043. Toen Bach leider was van het Collegium Musicum (1729-1741) verzorgde hij met dit ensemble de wekelijkse 'ordinaire' concerten (naast de 'extra-ordinaire' concerten voor speciale gelegenheden) in het koffiehuis van de heer Zimmermann te Leipzig. Hiervoor had Bach uiteraard veel muziek nodig. Een adequaat middel hiertoe vormt de recyclage van eerder gecomponeerd materiaal. Vele van zijn (verloren gegane) oorspronkelijke concerten werden voor deze doeleinden omgezet in klavecimbelconcerten. Zo werd het Vioolconcerto in a, BWV1041 getransformeerd in het Klavecimbelconcerto in g, BWV1058 en het Vioolconcerto in E, BWV1042 werd het Klavecimbelconcerto in D, BWV1054. De concerten van Bach zijn gemodelleerd naar Italiaanse voorbeelden, waarbij Vivaldi de maatstaf was. We krijgen dus steeds drie delen met de opeenvolging van snel-langzaam-snel. Anders dan bij zijn Italiaanse collega's is er een meer contrapunt-

Bach als hofkapelmeester in Köthen. Schilderij van Johann Jakob Ihle, ca. 1720

sche invalshoek merkbaar, zoals in het laatste deel (Allegro assai) van het Violconcerto in a, BWV1041 waarbij Bach een dansante gigue combineert met een fugato. Opvallend bij de concerti BWV1041, 1042 en 1043 is dat het middendeel telkens in de paralleltoonaard staat, waardoor we een contrast krijgen tussen majeur en mineur. Het huidige repertoire van concerti voor viool (en in mindere mate ook voor hobo) en orkest werd sinds enige decennia opnieuw uitgebreid. Een goed voorbeeld hiervan is het Violconcerto BWV1052R. Uit het Klavecimbelconcerto BWV1052 werd het oorspronkelijke Violconcerto BWV1052R gereconstrueerd. (De R bij een catalogusnummer staat voor 'Rekonstruktion'.) Opvallend hierbij is dat Bach ook recycleert uit zijn cantates. Het derde deel van dit Violconcerto vinden we ook terug als Sinfonia van de cantate 'Ich habe meine Zuversicht', BWV188. Het eerste en tweede deel vinden we terug als instrumentale inleiding en als openingskoor van de cantate 'Wir müssen durch viel Trübsal', BWV146/1&2.

Het Violconcerto in D, arr. BWV1053

Naast de reconstructies van verloren gegane violconcerti vanuit de bewaarde klavecimbelconcerti, levert het ensemble Brecon Baroque op zijn beurt een bijdrage aan het Bachrepertoire met een arrangement van het Klavecimbelconcerto in E, BWV1053 (oorspronkelijk het Hoboconcerto in F, BWV1053a) tot het Violconcerto in D. Uiteraard moet men erover waken om niet om het even wat te gaan bewerken, maar het is in dit geval musicologisch zeer verantwoord. Meer nog, omdat er zoveel orkestwerk verloren is geraakt en Bach bovendien een dergelijke werkwijze hanteerde bij recyclage van eerder gecomponeerd werk (zie BWV1052 en 1052a met de cantates BWV146 en 188 in het vorige hoofdstuk), is het zelfs een zeer plausibele versie (oorspronkelijk model?) om de hierna vermelde analogieën. Het eerste deel van BWV1053 is verwant met de instrumentale inleiding uit de cantate 'Gott soll allein mein Herze haben', BWV169/1. Opvallend is de toonaard D (ideale viooltoonaard) en het belangrijke aandeel van de eerste viool. Het tweede deel van BWV1053 vinden we terug als de aria 'Strib in mir, Welt und alle deine Liebe' uit dezelfde cantate (BWV169/6) in de paralleltoonaard b. Opnieuw is de eerste viool heel belangrijk. Het derde deel uit BWV1053 vinden we terug als Sinfonia van de cantate 'Ich geh und suche mit Verlangen', BWV49/1. Deze analogieën zorgen ervoor dat het arrangement zeer authentiek overkomt.

Het doet zeer sterk denken aan de filosofische kern van Umberto Eco's roman 'Baudolino'. Hier voert de schrijver een fictief personage op. Alles wat Baudolino meemaakt is onderbouwd met onweerlegbare historische feiten. Men moet uiteindelijk als lezer besluiten dat het werkelijke bestaan van dit personage mogelijk is (valt in ieder geval niet uit te sluiten).

Hiermee wil Eco aantonen dat de geschiedschrijving heel fragiel is en de volledige waarheid nooit in pacht heeft. Zover hoeven we de parallel van Eco's roman met het arrangement van BWV1053 door het Brecon Baroque niet te trekken. Dit arrangement is in ieder geval een mooie aanwinst, dat zowel muzikaal, compositorisch en muziekhistorisch verdedigbaar is.

Het Concerto voor hobo d'amore, BWV1055R

Ook het verloren gegane Concerto voor hobo d'amore in A, BWV1055R werd gereconstrueerd uit zijn transcriptie als Klavecimbelconcerto (BWV1055).

Mede door de afwezigheid van een typisch violidioom en het gebruik van de toonaard A, kwam men tot de conclusie dat het model voor het Klavecimbelconcerto een concerto voor hobo d'amore moet zijn geweest en niet een violconcerto.

In het eerste deel krijgen we de gebruikelijke afwisseling tussen solist en orkest. De orkestbegeleiding zorgt voor een ritmische stuwung door het veelvuldig gebruik van de dactylus (lang-kort-kort). Het tweede deel munt uit door de expressieve en rijkelijk versierde hobo d'amore-partij, begeleid door het orkest. Heel zwierig en Italiaans gaat het er aan toe in het derde en laatste deel dat begint met een opmaat, gevolgd door een drietal guirlandes van tweeëndertigste noten. Verderop in dit deel ook nog triolen van zestienden (de maat is drie achtsten) door de hobo d'amore, waardoor het lijkt of we in een sneller tempo terecht zijn gekomen en de hoboïst zijn virtuositeit ten volle kan etaleren.

Het Concerto voor viool en hobo, BWV1060a

Met vrij grote zekerheid kunnen we stellen dat het origineel van het Concerto voor twee klavecimbels in c, BWV1060 gecomponeerd werd voor viool en hobo in dezelfde toonaard. Deze eerste versie (BWV1060a) stamt vermoedelijk, net als de bewaarde Violconcerti (BWV1041 en 1042) en Dubbelconcerto voor twee violen (BWV1043), uit de periode dat Bach werkzaam was in Köthen. De klavecimbeltranscriptie van dit concerto is uitgevoerd ten huize van Zimmermann op de wekelijkse concerten, zoals blijkt uit de teruggevonden orkestpartijen uit ca. 1736. Opvallend in het eerste deel (Allegro) van dit zeer kleurrijke concerto met hobo en viool, zijn de echo's bestaande uit een dalende kwint op de laatste tel van de maat vier vierden. De vioolpartij heeft hier en daar wat violidiomatische passages, terwijl de hobo hier en daar mooie lange noten te spelen heeft. Deze twee laatste elementen onderschrijven alleen maar het vermoeden van de originele bezetting met twee melodie-instrumenten. In het zangerige en hemels aandoende tweede deel (Adagio), geschreven in de maat twaalf achtsten, dialogeren de beide solo-instrumenten met elkaar, begeleid door de strijkers in pizzicato en de basso continuo. Dit middendeel is vergelijkbaar (zelfde maat en opzet) met het middendeel (Largo ma non

tanto) uit het Concerto voor twee violen, BWV1043. Net als het BWV1043 moduleert Bach in het middendeel naar de paralleltoonaard. Na dit verinnerlijkt middendeel, dat eindigt op de dominant van c (halfslot), belanden we opnieuw met beide voeten op de aarde in het derde deel. Dit laatste deel (Allegro) heeft een sterke ritmische stuwkracht waarbij Bach gretig gebruik maakt van de barokke voortspinningstechniek, het spel van vraag en antwoord en de terrassendynamiek. Opnieuw doet de viool interventies met virtuoze passages inherent aan de viooltechniek.

Bach versus Telemann

Gedurende de eerste helft van de 18e eeuw gold niet J. S. Bach, maar wel Georg Philipp Telemann (1681 -1767) als belangrijkste componist op Duitse bodem. Beide componisten hadden echter wel degelijk veel respect voor elkaar, laat daar geen twijfel over bestaan. Zo was Telemann de peetvader van Carl Philipp Emanuel Bach (de tweede oudste zoon van Johann Sebastian). Na de dood van Telemann volgde zijn petekind hem op als muziekdirecteur in Hamburg. De muziek van Telemann vond men in de barok veel melodieuzer, natuurlijker en aantrekkelijker dan de oubollige, moeilijke en geleerde stijl van vader Bach. Vandaag geniet Bach de meeste waardering, boven Telemann én alle andere tijdgenoten. Bachs complexe contrapuntische schrijfwijze - in die tijd als passé ervaren - wordt vaak (ten onrechte) als enige maatstaf genomen, waardoor vele kwaliteitsvolle muziek in de schaduw van Bach blijft steken. In vele (voorbijgestreefde) muziekgeschiedenisboeken wordt Telemann bestempeld als een tweede- of zelfs derde-rangse veelschrijver. Dit is gedeeltelijk waar vermits Telemann inderdaad kan bogen over een immense productie. Zijn gehanteerde kwalitatieve norm echter, overtreft doorgaans het niveau van dat van zijn tijdgenoten. Telemann was veel meer een product van zijn tijd dan Bach, waarbij hij zich makkelijk aanpaste aan de mode en noden van het moment. Zo schreef Telemann heel wat instrumentale kamermuziek voor de meest uiteenlopende bezettingen in een galante en bevallige stijl. De Hanzestad Hamburg bood hem talloze mogelijkheden tot ontplooiing van zijn muzikale vakmanschap én van zijn commerciële ondernemingen.

Het **Concerto voor drie violen en strijkers, TWV53:F1** maakt deel uit van Telemanns 'Musique de Table', gepubliceerd in Hamburg, 1733. Bij hofmusici was het muzikaal opluisteren van diners niet zelden een niet onbelangrijk deel van hun takenpakket. Denken we in dit verband maar aan de 'Banchetto Musicale' (1617) van Schein en de 'Tafelfreudt' (1621) van Posch. De term 'Tafelmusik' was een algemene naam voor vocale en instrumentale wereldlijke muziekanthologieën en -collecties, niet noodzakelijk gespeeld op banketten. In het midden van de 18e eeuw werd dit genre verdrongen door het divertimento. Het doelpubliek van Telemanns 'Musique de Table' was in de vrije handelsstad Hamburg niet in de eerste plaats

de aristocratie, maar vooral de burgerij. Met zijn tafelmuziek, bestaande uit drie monumentale muziekproducties voor diverse instrumentale bezettingen (telkens met een ouverture, kwartet, concerto, trio, solo en besluit), verzekerde hij zich niet alleen van een muzikaal, maar ook van een financieel succes. Onder de intekenaars vinden we onder meer 'Mr. Blavet, Paris', die maar liefst 12 exemplaren bestelde. Ook 'Mr. Hendel, Docteur en Musique, Londres' reserveerde een exemplaar. Voor Händel betekende dit trouwens een goede investering vermits hij gretig materiaal uit dit werk ontleende. Een heel frappant voorbeeld hiervan is het beginthema van het eerste deel uit het Concerto voor drie violen in F, TWV53:F1 uit de tweede productie. Händel nam dit thema zonder scrupules en vrij smaakloos over in zijn oratorium 'Solomon' (meer bepaald in de gekende Sinfonia tot de eerste scene van de derde akte: 'Queen of Sheba'). Telemanns Concerto TWV53:F1 heeft, naar Vivaldiaans model, de gebruikelijke drie delen. De bezetting bestaat uit drie soloviolen, violino grosso (tutti viool), altviool en fondamento (cello, contrabas en continuo). In het eerste deel, Allegro geschreven in de maat vier vierden, wisselt het ritornel (steeds tutti) – respectievelijk in F, g, a, C en opnieuw F – af met meer solistische passages. Opvallend in het eerste ritornel is de plotse modulatie naar de gelijknamige toonaard f en het gebruik van triolen. Daarna volgt een maat met zestienden in unisono. Het gebruik van unisono is trouwens een typisch kenmerk voor de muziek van Telemann. Het tweede deel, Largo (in de maat drie halven) is geschreven in de paralleltoonaard d en heeft een da capo-vorm (ABA). Het A-gedeelte is canonisch uitgewerkt en het B-gedeelte is meer solistisch opgevat, vaak zonder continuo en meer om gespeeld met achtste noten. Het snelle derde deel (Vivace) in drie achtsten is een fugato. De inzetten van het thema worden vaak verdubbeld door verschillende stemmen, wat de transparantie en zeggingskracht optimaliseert. Opvallend zijn ook de herhaalde zestienden en verderop ook de virtuoze tweeëndertigsten.

RACHEL PODGER

Rachel Podger is een van de meest inspirerende musici binnen de oude muziekwereld van dit moment. Ze studeerde in Duitsland en in Engeland, bij David Takeno en Michaela Comberti aan de Guildhall School of Music and Drama. Tijdens haar studie was zij medeoprichter van het Palladian Ensemble en Florilegium. Van 1997 tot 2002 was Rachel concertmeester en solist van The English Concert waarmee ze verschillende internationale tournees maakte. Vanaf 2004 leidde zij tournees door Europa en de VS met The Orchestra of the Age of Enlightenment. Ze leidde het orkest tijdens de BBC Proms en in uitvoeringen van Mozarts Sinfonia Concertante met violist Pavlo Beznosiuk. Daarnaast leidde ze tournees met o.a. Arte dei Suonatori (Polen), Musica Angelica en Santa Fe Pro Musica (VS), de Academy of Ancient Music, het European Union Baroque Orchestra en de Holland Baroque Society. Podger is regelmatig in recital te horen. Zij gaf concerten in Noord-Amerika, Europa, Japan en Korea. Met fortepianist Gary Cooper trad zij op in de Benelux, Oostenrijk, Duitsland, Zwitserland, Engeland, Schotland, de VS en Japan. Rachel Podgers eerste cd-opname in 1999 (voor Channel Classics), van J.S. Bachs Solosonates en Partita's, geldt als een van de beste op barokviool. Daarna nam zij Bachs Sonates voor viool en klavecimbel op met Trevor Pinnock (beide opnamen werden uitgekozen door het BBC programma 'Building a Library'). Haar opname van Telemanns Fantasias voor vioolsolo won de prestigieuze Diapason d'Or en stond in de top 20 klassieke cd's van BBC Music Magazine. Podgers opname van Vivaldi's vioolconcerti 'La Stravaganza', in 2003, werd eveneens onderscheiden met de Diapason d'Or en de Gramophone award voor beste instrumentale uitvoering in de categorie barok, en was volgens Gramophone één van de beste cd's van 2003. Met Gary Cooper nam zij de complete sonates voor klavier en viool van Mozart op, waarvan verschillende cd's werden onderscheiden met o.a. de 'editor's choice' van Gramophone en de Diapason d'Or. In 2007 richtte Rachel het ensemble Brecon Baroque op, het orkest in residence van het door haar jaarlijks georganiseerde Brecon Baroque Festival in Wales. Hiermee nam zij voor Channel Classics de vioolconcerti van J.S. Bach op. Rachel Podger is gastprofessor voor barokviool aan de Guildhall School of Music and Drama in Londen en docent aan The Royal Welsh College of Music and Drama en de Royal Danish Academy of Music in Copenhagen. Sinds 2008 bekleedt ze de Michaela Comberti Chair voor barokviool aan de Royal Academy of Music in Londen, waarvan zij tevens erelid is.

ALEXANDRA BELLAMY

Alexandra Bellamy behaalde haar muziekdiploma aan het Queens College in Oxford in 1991 en studeerde barokhobo bij Sophia McKenna en Paul Goodwin aan de Royal Academy of Music in Londen. In 1995 was ze

eerste hoboïste van het European Union Baroque Orchestra; sindsdien trad ze op met alle belangrijke barokorkesten in het Verenigd Koninkrijk en in Europa. Van 1999 tot 2008 was ze eerste hoboïste van The Kings Consort waarmee ze talrijke opnames maakte voor het label Hyperion. Sinds 1995 speelt Bellamy met Florilegium en het Gabrieli Consort van Paul McCreech. Daarnaast trad ze op met de Academy of Ancient Music, The Sixteen, The English Consort, London Baroque, Concerto Copenhagen, Freiburg Baroque Orchestra en Ensemble 415. Andere hoogtepunten uit haar orkestcarrière waren tournees met het Australian Chamber Orchestra olv. Richard Tognetti en een tournee met Yo-Yo Ma en het Amsterdam Baroque Orchestra. Als kamermuzikante speelde Bellamy met verschillende violisten, waaronder Rachel Podger, Monica Huggett en de Noorse Bjarte Eike. Recentelijk treedt zij ook op met het Retrospect Ensemble olv. Matthew Halls en het Dunedin Consort uit Edinburgh olv. John Butt. Alexandra geeft les aan The Royal Welsh College of Music and Drama in Cardiff, The Jerusalem Early Music Course. Zij is coach op het gebied van moderne en historische houtblaasinstrumenten aan The Royal College of Music in Londen.

BRECON BAROQUE

Het dynamische ensemble Brecon Baroque werd in 2007 opgericht door barokvioliste Rachel Podger als orchestra in residence van het jaarlijkse Brecon Baroque Festival dat zij organiseert. De kern van het ensemble bestaat uit solisten uit de barokscène, zoals celliste Alison McGillivray, fluitiste Katie Bircher, hoboïste Alexandra Bellamy en altvioliste Jane Rogers, aangevuld met voormalige studenten van Rachel Podger die nu tal van Europese barokensembles aanvoeren. Brecon Baroque legt zich toe op de uitvoering van de muziek van J.S. Bach en zijn tijdgenoten, in bezetting variërend van kamermuzikaal tot klein barokorkest. Het voerde verschillende Bachcantates uit met sopraan Elin Manahan Thomas. Voor Channel Classics nam Brecon Baroque de vioolconcerti van Bach op; opnames van Bachs 'Kunst der Fuge' en Telemanns 'Tafelmusik' staan op stapel.

BOJAN CICIC

Bojan Cicic studeerde viool aan de Zagreb Academy of Music en behaalde in 2005 zijn diploma barokviool bij François Fernandez aan het Parijse Conservatorium. In 2007 ontving hij zijn Masters Degree, met onderscheiding, aan de Guildhall School of Music and Drama in Londen, waar hij studeerde bij Rachel Podger. Bojan speelt regelmatig bij The Orchestra of the Age of Enlightenment, het Amsterdam Baroque Orchestra, The Gabrielli Consort and Players en The Sixteen. Hij was finalist tijdens de Baroque Music Competition in het Oostenrijkse Schärding in 2004. Hij was 1e violist in producties van o.a. Purcells

Brecon Baroque

'Dido and Aeneas' in het Festival Aix-en-Provence en Monteverdi's Madrigalen, beide onder directie van Kenneth Weiss. In 2006 was Bojan een van de solisten in het European Brandenburg Ensemble met Bachs Brandenburgse Concerti onder leiding van Trevor Pinnock, tijdens een tournee door Europa en Zuidoost-Azië in 2006; de cd-opname hiervan won een Gramophone Award in 2008. Hij leidde de Charivari Agréable Sinfonie in opnames van de 12 Concerti Grossi van Torelli. Sinds 2010 is Bojan concertmeester van het ensemble Florilegium.

JOHANNES PRAMSOHLER

De violist Johannes Pramsohler, geboren in Zuid-Tirol, studeerde af aan het 'Claudio Monteverdi' Conservatorium in Bolzano. Daarna studeerde hij moderne viool bij Jack Glickman aan de Guildhall School of Music and Drama en barokviool bij Rachel Podger. In 2005 vestigde hij zich in Parijs en speelde met o.a. het European Union Baroque Orchestra, Concerto Köln, Les Arts Florissants en the Orchestra of the Age of Enlightenment. Internationale concerttournees brachten hem naar de belangrijkste podia in Europa, Noord- en Zuidamerika en het Nabije Oosten. Hij treedt ook op met zijn eigen 'Ensemble Diderot', in recital en als concertmeester (o.a. van Le Concert d'Astrée en het Britten Pears Baroque Orchestra). Hij gaf verschillende soloconcerten in Frankrijk, Spanje, Duitsland en Italië.

JANE ROGERS

Jane Rogers studeerde altviool aan de Royal Academy of Music in Londen bij John White en Stephen Shingles en barokspecialist Jan Schlapp. Nog tijdens haar studie speelde Jane met o.a. Collegium Musicum 90 (met Simon Standage), The Parley of Instruments, The English Concert en de Academy of Ancient Music. Ze was lid van het Eroica Strijkkwartet en het eveneens op authentieke instrumenten spelende Amsterdam String Quartet. Tegenwoordig speelt zij met o.a. het Amsterdam Baroque Orchestra onder Ton Koopman, The Kings Consort, The English Baroque Soloists en de Academy of Ancient Music. In kamermuzikaal verband treedt ze op met het Trio van Hengel, waarmee ze Mozarts Kegelstatttrio opnam en met Rachel Podger, waarmee ze Mozarts Duos voor viool en altviool opnam voor Channel Classics. Daarnaast geeft ze les in barokaltviool en viola d'amore aan The Royal Academy of Music, The Guildhall School of Music and Drama en is ze gastprofessor aan het Conservatorium van Birmingham en het Royal Welsh College of Music and Drama. Ze werkte mee aan meer dan 200 cd-opnamen, als solist, in kamermuziek en als orkestmusicus.

ALISON MCGILLIVRAY

Alison McGillivray studeerde cello in Glasgow bij William Conway en in Londen bij Jennifer Ward Clarke. Ze was eerste celliste en soliste van de

Academy of Ancient Music en de English Concert, en geeft nu les aan de Royal Scottish Academy of Music and Drama en de Guildhall School of Music and Drama. Ze speelt ook met The Bach Players, Concordia en Concerto Caledonia. Haar opname van de Cellosuites van Bach was volgens The Independent een van de beste kamermuziekopnamen van het jaar. Alison is betrokken bij het Katherine McGillivray's Get a Life Fund (dat zich inzet voor Sabbaticals voor musici), bosbehoud en Feldenkrais.

JAN SPENCER

Jan Spencer studeerde barokcello en viola da gamba in Dartington en de Guildhall School of Music. Sindsdien speelt hij violone en contrabas bij de belangrijkste barokorkesten en ensembles, waaronder The Sixteen, Florilegium, The Orchestra of the Age of Enlightenment en The Gabrieli Players. Als gambist begeleidde hij James Bowman, Emma Kirkby, Alfred Deller en Sarah Connolly. Jan en zijn partner leven op een kleine boerderij in East Devon, waar zij hun eigen groenten verbouwen, en waar ze educatieve projecten opzetten voor kinderen met een beperking.

CHRISTOPHER BUCKNALL

Christopher Bucknall studeerde aan de Universiteit van Oxford en de Royal Academy of Music, waar hij les had in klavecimbel en fortepiano van Carole Cerasi. Als continuospeler trad hij op met Harry Bicket, William Christie, Laurence Cummings, Richard Egarr, Sir John Eliot Gardiner en Massako Suzuki. Hij was opera-assistent in Händels 'Alessandro' en 'Il Pastor Fido' (met het London Händel Festival), Cavalli's 'Eliogabalo', Monteverdi's 'Poppea' en Britten's 'The Turn of the Screw' (Aldeburgh Music); Händels 'Messiah', 'Apollo e Dafne', 'Acis and Galatea', Bachs 'Johannes Passion', Alessandro Scarlatti's 'Marco Attelio Regolo', Purcells 'Dido and Aeneas', Pergolesi's 'La Serva Padrona' en verschillende projecten met de International Baroque Players. Hij is artistiek leider van The Rare Theatrical, Leverhulme Chamber Music Fellows aan de Royal Academy of Music.

BINNENKORT IN DESINGEL

KEN UW KLASSIEKERS

AUSTRALIAN CHAMBER ORCHESTRA olv. **RICHARD TOGNETTI** **MARTIN FRÖST** klarinet

J HAYDN

Symfonie nr 4 in D, Hobl:4

W A MOZART

Concerto voor klarinet en orkest in A, KV622

Symfonie nr 40 in g, KV550

Richard Tognetti

ZA 3 DEC 2011 blauwe zaal / 20 uur

INLEIDING Jacques Van Deun / 19.15 uur / blauwe foyer
€ 26, € 22, € 18 basis **€ 22, € 18, € 14** -25/65+ **€ 8** -19 jaar

architectuur theater dans muziek

WWW.DESINGEL.BE

T +32 (0)3 248 28 28
DESGUINLEI 25 / B-2018 ANTWERPEN

WORD **FAN** VAN DESINGEL OP **FACEBOOK**

deSingel is een kunstinstelling van de Vlaamse Gemeenschap en geniet de steun van

hoofdsponsor

mediasponsors

SAE STAD ANTWERPEN

Haven van
Antwerpen

klara
BRA

dS De
Standaard

Knack

CANVAS